

“Η αγάπη οδηγεί στην ταπείνωση αλλά όχι στον εξευτελισμό”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

“Όλους τους ανθρώπους τους σέβεται ανεξάρτητα από την κοινωνική τους θέση, διότι η αγάπη στηρίζεται πάνω στο σεβασμό και καλλιεργεί την αποδοχή των άλλων, όπου κι αν ανήκουν. Η αγάπη οδηγεί στην ταπείνωση αλλά όχι στον εξευτελισμό. Κάνει τον άνθρωπο να σκύβει, αλλά δεν τον ισοπεδώνει και δεν τον εκμηδενίζει.” τόνισε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός σχολιάζοντας το ήθος του εκατοντάρχου της ευαγγελικής περικοπής της Δ΄ Κυριακής του Ματθαίου, 5 του μηνός Ιουλίου 2020, στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Δημητρίου Ορεστιάδος όπου ιερούργησε, παρουσία του Διοικητού της XVI Μεραρχίας Στρατηγού Ιωάννου Βασιλάκη και ικανού εκκλησιάσματος.

Προ του πέρατος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε σε αναγνώστη τον ευλαβέστατο Γεώργιο Τονίδη, φοιτητή της Ανωτάτης

Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Βελλά Ιωαννίνων, τον οποίο και επήνεσε για το ήθος και την φιλομάθειά του.

Ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, σημείωσε:

«...Στη ζωή δεν συμβαίνουν πάντοτε τα αναμενόμενα. Οι εκπλήξεις δίδουν στον άνθρωπο άλλοτε χαρά κι άλλοτε στεναχώρια. Η σημερινή έκπληξη ήταν ευχάριστη για την ομήγυρη των μαθητών του Ιησού. Ο υποτιθέμενος εχθρός τους πλησιάζει φιλικά και ο υποτιθέμενος άπιστος υποκλίνεται μπροστά στον Μεγάλο Διδάσκαλο.

Αυτό που εντυπωσιάζει, όμως, περισσότερο από όλα αυτά είναι η ταπείνωση, με την οποία έντυσε την πίστη του ο εκατόνταρχος, και η αγάπη για τον υπηρέτη του, με την οποία στολίζει τη συμπεριφορά του. Η ταπείνωση και η αγάπη δίδουν στην πίστη του εκατόνταρχου εκείνη την ποιότητα που χρειάζεται για να ενεργοποιήσει την θεϊκή δύναμη. Ο αλλόπιστος εκατόνταρχος έρχεται σήμερα να μας υπενθυμίσει ότι η πίστη από μόνη της είναι κάτι φτωχό και ανεπαρκές. Η πίστη δεν μπορεί να είναι μόνο ένα αόριστο σύνολο από ιδέες και αντιλήψεις για το Θεό. Από μόνη της δεν μπορεί να κόβεται και να ράβεται ανάλογα με τις διαθέσεις του κάθε πιστού. Η πίστη από μόνη της δεν είναι ικανή να φέρει την σωτηρία. Τα δαιμόνια «πιστεύουσι καί φρίττουσι», αλλά δεν σώζονται. Οι αιρετικοί και όλοι οι ψευδοδιδάσκαλοι και διατροφείς της πίστεως λένουν ότι πιστεύουν και μάλιστα υπερασπίζονται την πίστη τους πολύ δυναμικά, αλλά η πίστη τους είναι ένα ψέμα, μία απάτη, ένα σκοτάδι.

Αυτό που δίδει ζωή, περιεχόμενο και ποιότητα στην πίστη είναι η ταπείνωση και η αγάπη. Ο εκατόνταρχος δεν πιστεύει απλώς στην δύναμη του Χριστού. Ταπεινώνεται μπροστά στον Ιησού κατά τρόπο μοναδικό. Ομολογεί ότι δεν είναι άξιος να δεχθεί στο σπίτι του τον Κύριο. Αυτός, που στο πέρασμα του προκαλεί το φόβο και τον τρόμο με τη δύναμη και την εξουσία του, αποκαλεί τον Ιησού «Κύριο». Με ταπείνωση αναγνωρίζει την κυριαρχικότητα του Χριστού και συμπεριφέρεται ως υποτελής αυτός, που κοσμικά είναι ανώτερος αξιωματικός και διοικητής εκατό στρατιωτών. Υποκλίνεται και υποτάσσεται μπροστά στο Χριστό, διότι αναγνωρίζει την ανωτερότητα του Ιησού και παραδέχεται την δική του ευτέλεια. Αποδέχεται πως η δική του εξουσία μπορεί να έχει δύναμη στον κόσμο και στην κοινωνία που μας περιβάλλει, αλλά η δύναμη του Χριστού έχει εξουσία πάνω στις δυνάμεις του σύμπαντος και τους φυσικούς νόμους που διέπουν τη ζωή μας.

Αυτή η ταπείνωση του εκατόνταρχου είναι ακόμη πιο ευλογημένη, διότι πηγάζει μέσα από μια καρδιά που αγαπά αληθινά και άδοξα. Ένας άνθρωπος μπορεί να ταπεινωθεί για το χατίρι του υπηρέτη του μόνον εάν τον αγαπά υπερβολικά. Η αγάπη ανοίγει το μυαλό και την καρδιά. Ο εκατόνταρχος, επειδή αγαπά δεν κάνει διακρίσεις στους ανθρώπους ανάλογα με τις εθνότητες και τις θρησκείες. Όλους τους ανθρώπους τους σέβεται ανεξάρτητα από την κοινωνική τους θέση, διότι η αγάπη

στηρίζεται πάνω στο σεβασμό και καλλιεργεί την αποδοχή των άλλων, όπου κι αν ανήκουν. Η αγάπη οδηγεί στην ταπείνωση αλλά όχι στον εξευτελισμό. Κάνει τον άνθρωπο να σκύβει, αλλά δεν τον ισοπεδώνει και δεν τον εκμηδενίζει.

Αυτή η ταπείνωση και αυτή η αγάπη μετατρέπει την πίστη σε ζωή, βίωμα και εμπειρία. Κατεβάζει την πίστη από το θεωρητικό της υπόβαθρο και την κάνει πράξη και τρόπο ζωής. Ο πιστός ακολουθεί την πίστη του μέσα από αυτό τον τρόπο της ζωής του. Έτσι η συμπεριφορά του καθενός μαρτυρεί την ποιότητα και το μέγεθος της πίστεως. Αυτή τη συμπεριφορά του εκατόνταρχου είδε ο Χριστός και, αφού διαπίστωσε την ταπείνωση και την αγάπη αυτού του ανθρώπου, επιβράβευσε την πίστη του θεραπεύοντας το δούλο του, έστω και από μακριά...».

Δείτε φωτογραφίες:

